

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

21. Nuper in Generali &c. Bulla Anglorum Regi porrecta pro Hospitalariis
de Terris Templariorum in Concilio Vienensi eis collatis, ipsis liberandis:
anno 1312.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

mus in perpetuum de Apostolica plenitudine potestatis. Exceptis bonis quondam dicti Ordinis ipsius militie tempore, consistentibus in Regnis & terris carissimorum in Christo filiorum nostrorum Castellae, Aragoniae, Portugalliae & Majoricarum Regum illustrium, extra Regnum Franciae; quae a donatione, & annexione praedictis, specialiter excipienda duximus, ac etiam excludenda: Ea nihilominus dispositioni & ordinationi sedis Apostolicae reservantes. Inhibitionem dudum, per alios processus nostros factam, ne quis videlicet, cuiuscumque conditionis, vel status existeret, sede personis & bonis huiusmodi aliquatenus introumitteret, vel circa ea in praedictum ordinationis, seu dispositionis sedis eiusdem, faciendae de illis, nec non decreti nostri interpositionem, quo ad personas & bona in dictis Regnis & Terris eorumdem Regum proximò expressorum consistentia, omnino manere volentes in pleno robore firmitatis, quousque de personis & rebus praedictis in eisdem Regnis & Terris consistentibus per dispositionem sedis eiusdem fuerit aliter ordinatum. Occupatores quoque dictorum bonorum, aut illicitos detentores cuiuscumque status, conditionis, Excellentiae, vel Dignitatis extiterint, etiam si Pontificali, vel Imperiali, vel Regali praesulgeant Dignitate, nisi infra unius mensis spatium, postquam super hoc per dictos magistrum & Fratres ipsius Hospitalis, vel ipsorum quemlibet, aut Procuratorem seu Procuratores eorum fuerint requisiti, dicta bona dimiserint, illaque plenè & liberè restituerint Ordini ipsius Hospitalis, & eidem Hospitali, aut magistro seu Prioribus, vel Praeceptoribus, aut Fratribus Hospitalis eiusdem, in quibuscumque partibus & provinciis constitutis: eorumque singulis, vel Procuratori, seu Procuratoribus eorumdem, eiusdem Ordinis ipsius Hospitalis nomine, etiam si dicti Priores, Praeceptores & Fratres ipsius hospitalis & Procuratores ipsorum, & eorum quilibet, à dicto magistro ipsius hospitalis mandatum super hoc specialiter non haberent, dummodo Procuratores praedicti à dictis prioribus & Praeceptoribus, vel eorum singulis, in Provinciis & partibus, in quibus huiusmodi priores & Praeceptores extiterint deputati mandatum super hoc habuerint vel ostenderit speciale. Qui omnes & singuli, videlicet, Priores, praepceptores & Fratres, dicto magistro: Procuratores verò praedicti eisdem Prioribus & Praeceptoribus, eorumque singulis, à quibus super his fuerint deputati, plenum super omnibus gestis, actis receptis, & Procuratis per eos quomodolibet in hac parte computum & rationem ponere & reddere teneantur. Nec non omnes, qui scienter occupatoribus & detentoribus praebatis, in occupatione vel detentione huiusmodi dederint auxilium, Consilium, vel favorem, publicae vel occultae excommunicationis: Capitula verò Collegia, seu Conventus, Ecclesiarum, & monasteriorum, nec non universitates Civitatum, Castrorum, Villarum, & aliorum locorum, & ipsas Civitates, Castra, Villas, & loca, quae in his culpabilia extiterint: ac etiam Civitates, Castra & loca, in quibus detentores & occupatores huiusmodi Dominium obtinuerint temporale, si huiusmodi Domini temporales, in dimittendo bona praedicta, & restituendo illa Magistro & Fratribus Ordinis & Hospitalis ipsius obstaculum adhibebunt, & infra dictum mensem ab huiusmodi praemissis non desisterint, postquam super hoc ut praemittitur fuerint requisiti, ipso facto interdicti sententiae decernimus subjacere; à quibus absolvi non possint, donec super his plenam & debitam satisfactionem curaverint exhibere. Et nihilominus occupatores, & detentores huiusmodi, vel praestantes eisdem, ut praemittitur, auxilium, consilium, vel favorem

ANNO
1312.

sive singulares personae, sive Capitula, Collegia, seu Conventus, Ecclesiarum, & monasteriorum, aut universitates Civitatum, Castrorum, Terrarum, vel aliorum locorum extiterint, praeter poenas praescriptas, omnibus, quae à Romana, vel aliis Ecclesiis quibuscumque tenent in feudum, ipso facto decernimus fore privatos, sive privata; ita quod ad Ecclesias, ad quas spectant illa, liberè, sine conditione aliqua, revertantur; earumque Ecclesiarum Praelati sive Rectores de ipsis, pro sua voluntate disponant, sicut utilitati Ecclesiarum ipsarum viderint expedire. Nulli ergo &c. Datum Vienna Sexto nonas Maii, Pontificatus nostri anno septimo.

Bulla Anglorum Regi porrecta pro Hospitalariis de Terris Templariorum in Concilio Viennensi eis collatis, ipsis liberandis: anno 1312.

C L E M E N S EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Eduardo, Regi Anglia illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Nuper in Generali Concilio per nos Vienna disponente Domino celebrato, post longam deliberationem praehabitam, & maturam, acceptabilibus fore Altissimo, magis honorabile Fidei Orthodoxae cultoribus, ac subventioni Terrae Sanctae utilis, bona quondam Domus & Ordinis militiae Templi, Ordini Hospitalis Sancti Johannis Hierosolimitani concedere, quam Ordini de novo creando unire aut etiam applicare consilium, deliberationis nostrae providit. Sed quia, tunc aliquibus asserentibus utilis fore bona ipsi ordini, noviter creando, conferre, quam dicti Hospitalis Ordini applicare, tunc noster affectus speratum effectum super hoc obtinere nequivit. Tandem verò sic per Dei gratiam actum fore dignoscitur, quod sexto nonas praesentis mensis Maii, eodem sacro approbante Concilio, Hospitali, seu ipsius Hospitalis ordini, supra dictis praefata bona concedenda & applicanda duximus, ac etiam unienda, bonis eiusdem ordinis militiae Templi, in Regnis & Terris carissimorum in Christo filiorum nostrorum Castellae, Aragonum, Portugalliae, & Majoricarum Regum illustrium, extra Regnum Franciae consistentibus, duntaxat, exceptis, quae ab unione, concessione, & applicatione huiusmodi ex certis causis excipienda duximus, & etiam excludenda, ipsa dispositioni nostrae & sedis Apostolicae specialiter reservantes, quousque de illis aliter per dictam Terram subsidio per nostram, & dictae sedis providentiam extiterit ordinatum. Quo circa magnificentiam Regiam rogamus, & hortamur attentius quatinus pro reverentia Salvatoris, cujus in hac parte negotium promovemus, ac dictae Sedis, & nostrae, magistro & Fratribus seu prioribus, & Praeceptoribus Hospitalis eiusdem, in quibuscumque partibus, & Provinciis Terrarum tuarum constitutis, seu Procuratori, vel Procuratoribus eorumdem, quod praedicta bona in eisdem Regno, & Terris tuis consistentia, integre & pacifice valeant assequi, & habere Regis favoris praestes auxilium, prout extiterit opportunum. Et nihilominus omnibus, Comitibus, Baronibus, Ducibus, Principibus, & aliis nobilibus, Communitatibus, & universitatibus, Senescallis, Ballivis ceterisque Officialibus dicti Regni quocumque nomine censeantur, & aliis

XXI.
Fv 4 r-h
Angl. Rimer
Tom. 3. pag.
326.

ANNO
1312.

qui ad custodiam bonorum ipsorum de tuo mandato fuerint deputati, per litteras tuas mandes expressè ut eadem bona, Magistro & Fratribus seu Prioribus, & Præceptoribus, vel Procuratori, aut Procuratoribus ante dictis, & singulis eorumdem, à quibus super hoc fuerint requisiti, sine diminutione qualibet, quantum in eis fuerit, restituant, & assignent; eis circa nanciscendam, habendam & retinendam possessionem bonorum ipsorum per te, & Officiales eosdem, & alias executoribus super executione hujusmodi concessionis nostræ deputatis, & in posterum deputandis super eadem executione de liberalitate Regia efficaciter assistendo, cum pro parte ipsorum extiterit requisitus. Sic igitur in præmissis te promptum & liberalem exhibeas, quod præter retributionis aternæ præmium, quod inde mereberis, tibi laudis humanæ proventus incrementum, & nos celsitudinem tuam dignis valeamus in Domino laudibus commendare. Datum Liberone. Valentini. Diocesi. 17. Calendas Junii Pontificatus nostri anno septimo.

ANNO
1316.

JOANNES XXI. DICTUS XXII.

PONTIFEX CXCVIII.

ANNO DOMINI MCCCXVI.

Joannes post Clementem V. biennio Ecclesia capite destituta, throno consensu se ipsum in Pontificatu confirmavit dicens: *Ego sum Papa*, qui prius Jacobus de Ossa dicebatur. Hæreticos judicavit eos qui docebant, Christum, ejusque Discipulos in hac Terrâ nil proprii possedisse, clerumque similiter in paupertate vivere debere. Trinum Tinnabulum pulsum, quod virginem Matrem oramus (vulgò *ave Maria*) instituit. Ludovicum Bavarum vehementer infestavit. Græcos ad subjectionem revocare tentavit, at frustra fuit. Interea à Ludovico Imperatore Romæ depositus est, Nicolao V. subrogato, qui anno 1330. Joanni cessit, in carcere aliquot post annis mortuus. Obiit Avenione anno 1334. ætatis 90. relinquens in Thesauris Ecclesiæ 25. milliones auri. (*Magni Bullarii Romani hujus Edit. Luxemb. Tom. I. 1727. App. fol. 190.*)

I.
Ex Archiv.
Angliæ Rimer Tom. 3.
pag. 594.

Bulla de Treguis Scotiæ per biennium, & Infractoribus excommunicatis: anno 1317.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

Vocatis nobis, licet insufficientibus meritis, ad Apostolatus officium occurrit, quasi confestim, considerationis nostræ conspectui, acerbis infesta molestiis, periculosa dissensio, quam inter carissimum in Christo filium Eduardum Regem Angliæ illustrem, & dilectum filium Nobilem Virum

Robertum de Baus, gerentem se pro Rege Scotiæ jamdudum inventor malorum omnium suscitavit, amaras nobis suas circumstantias, quas frequenter, dum nos minor status haberet, intra pectoris claustra revolvimus representans. Hinc etenim se offerebant, & offerunt nostris obrutibus, impedimentum proinde facile receptura pia Dei negotia, & præcipue Terræ Sanctæ, deserta incolis Christi fidelibus ipsorumque destituta suffragiis, cui Catholicis Principibus distractis ad bella Civilia, consolator aliquis non assistit ex omnibus caris suis. Hinc se ingerebant, & ingerunt animarum pericula, Christiani sanguinis non levis effusio, gravia rerum dispendia, & non solum ipsorum dissidium, suarumque gentium, sed & quamplurium aliorum in ipsorum commotione, periculosa turbatio pariter & damnosa. Hæc quidem nostri cordis intima stimulant, acutisque stimulis nostrorum interpellant Officium, ut ad occurrendum, per opportuna remedia tanto Religionis Christianæ discrimini ocius exurgamus. Attendentes igitur quod ad nos quilibet immeriti, vices Regis pacifici gerimus, ac plenitudine fungimur, potestatis Apostolorum Principi suisque successoribus ex alto concessæ, singulariter pertinet, in Universali Ecclesia cunctave Congregatione fidelium, pacem quarere, ac ipsam facere diligentius observari, inter præfatos, Regem Angliæ & gerentem se pro Rege Scotiæ, auctoritate Apostolica treguis, quarum factus imaginem pacis inducit usque ad biennium duraturas. Ac in eos, & omnes, & singulos eorum adjuutores, valitiores consiliatores, sequaces, complices, & eorum adherentes, treguis infringentes easdem vel quemlibet, non servantes Excommunicationis sententiam promulgamus, non obstante si Regi, & gerenti, prædictis, aut ipsis Adherentibus, seu cuivis eorum, à Sede Apostolica sit indultum quod excommunicari non possint per litteras Sedis ejusdem, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, & quælibet alia dictæ Sedis indulgentia, generali, vel speciali cujuscumque tenoris vel expressionis existat, per quam effectus præsentium impediti possit vel quomodolibet retardari. Treguis autem & sententiam ante dictas à die notificationis seu publicationis suarum, suum effectum volumus obtinere. Vassallos insuper, & subditos, Regis & Gerentis, prædictorum à juramento fidelitatis, quo eis, vel eorum alteri tenentur astricti, quantum ad cujusmodi guerræ seu dissensionis articulum, cum in illicitis eis obedire non debeant, per idem tempus absolvimus. Et nihilominus promissiones & obligationes, quæ inter Regem & Gerentem, prædictos, & quoscumque alios sub belli seu conflictus, utinque committendi, processu; nec non confederationes colligationes, & pactiones, quæ inter ipsam Regem & quoscumque alios, ex una parte, ac prædictum Gerentem, & alios quoscumque ex altera interverint, pro ipsa fovenda discordia, utpote contra bonum pacis præsumpta illicitè & acceptata in divinæ Majestatis offensam; & quascumque poenas adjectas ac juramenta præstita super his, sub quibuscumque forma, modo vel expressione verborum, præsertim cum juramentum vinculum iniquitatis esse non debeat, ex nunc nulla fore decernimus, & quatenus de facto processerint irritamus. Nulli ergo omnino hominum licet

hanc

ANNO
1317.